

قرآن آموزه هایی را مطرح کرده که کتاب مقدس نسبت به آنها ساکت است

با صرف نظر از نقش قرآن در تصحیح آموزه های ناصحیح کتاب مقدس در زمینه آفرینش هستی و انسان، قرآن آموزه هایی را مطرح ساخته که کتاب مقدس نسبت به آنها به طور کامل ساکت است.

با صرف نظر از نقش قرآن در تصحیح آموزه های ناصحیح کتاب مقدس در زمینه آفرینش هستی و انسان، قرآن آموزه هایی را مطرح ساخته که کتاب مقدس نسبت به آنها به طور کامل ساکت است.

به گزارش خبرنگار مهر، حجت الاسلام علی نصیری، استاد حوزه و دانشگاه و رئیس مؤسسه معارف وحی و خرد در یادداشتی با عنوان نقش تکمیلی قرآن در داستان آفرینش به این موضوع پرداخته است:

با صرف نظر از نقش قرآن در تصحیح آموزه های ناصحیح کتاب مقدس در زمینه آفرینش هستی و انسان، قرآن پرده از اسراری در این زمینه برداشته و آموزه هایی را مطرح ساخته که کتاب مقدس نسبت به آنها به طور کامل ساکت است.

اهم این آموزه ها بدین شرح است:

هدف از آفرینش انسان

به استناد آموزه کتاب مقدس، خداوند پس از آفرینش هستی، نخست آدم و سپس حوا را آفرید، اما هیچ اشاره‌ای در آن در این باره نشده که هدف خداوند از این آفرینش چه بوده است و بر اساس چه زمینه ای دست به آفرینش انسان زد، در حالی که وقتی به سراغ قرآن می آئیم، درمی یابیم که قرآن بسیاری از اسرار در این زمینه را بازگو کرده است.

بر این اساس، قرآن اعلام می کند که خداوند با فرشتگان به گفت و گو پرداخت و به آنان فرمود که می خواهد در زمین جانشین قرار دهد. فرشتگان زبان به اعتراض گشوده و تباهی و خون ریزی آدمیان را پیش بینی کردند؛ در عین حال خداوند به آنان فرمود: من چیزی را می دانم که شما از آن آگاهی ندارید. «وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ؛ و چون پروردگار تو به فرشتگان گفت: «من در زمین جانشینی خواهم گماشت»، [فرشتگان] گفتند: «آیا در آن کسی را می گماری که در آن فساد انگیزد، و خونها بریزد؟ و حال آنکه ما با ستایش تو، [تو را] تنزیه می کنیم؛ و به تقدیست می پردازیم.» فرمود: «من چیزی می دانم که شما نمی دانید.»»

این امر گذشته از آیات دیگر است که خداوند در آنها فلسفه آفرینش انسان را تبیین نموده است؛ نظیر آیه «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي؛ و جن و انس را نیافریدم جز برای آنکه مرا پرستند.» که در آن عبودیت الهی هدف آفرینش اعلام شده است.

سجده فرشتگان و تمرد ابلیس

از مهمترین فرازها در داستان آفرینش انسان، فرمان الهی به فرشتگان برای سجده کردن آدم است که همه آنان از آن اطاعت کرده و در برابر آدم، سر به خاک گذاشتند و در برابر، ابلیس با ادعای برتری نسبت به آدم نسبت به فرمان خداوند سرکشی کرد و در پی آن از درگاه خداوند رانده شد و از خداوند خواست تا به او تا روز قیامت مهلت دهد تا بتواند آدمیان را اغوا کند.

این آیات سیر و فلسفه وجودی ابلیس و شیاطین را تبیین کرد و راز تلاش بیمتهای ابلیس و لشکریان او برای اغوا و فریفتن آدمیان در طول حیات آنان را بازگو نموده است.

با چنین ترسیمی ما درمی یابیم که چرا قرآن تا این اندازه از خطر شیطان هشدار میدهد و مکرر تأکید می کند که شیطان دشمن آشکار انسان است و می خواهد او را از صراط مستقیم منحرف سازد و همان گونه که پدر آنان؛ یعنی آدم را از بهشت راند، می کوشد که آنان را از بهشت رضوال الهی خارج نماید؛ آنجا که می فرماید: «یا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتُهُمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ؛ ای فرزندان آدم، زهار تا شیطان شما را به فتنه نیندازد؛ چنان که پدر و

مادر شما را از بهشت بیرون راند، و لباسشان را از ایشان برکند، تا عورت‌هایشان را بر آنان نمایان کند. در حقیقت، او و قبیله اش، شما را از آنجا که آنها را نمی بینید، می بینند. ما شیاطین را دوستان کسانی قرار دادیم که ایمان نمی آورند.»

تعلیم اسماء به فرشتگان توسط آدم

قرآن اعلام می کند که پس از تمرد ابلیس، خداوند به آدم اسمائی را تعلیم داد و آن گاه آنها را به فرشتگان عرضه کرد و پس از اعلام عجز فرشتگان، از آدم خواست تا آن اسماء را به فرشتگان تعلیم دهد: «وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ؛ و [خدا] همه [معانی] نامها را به آدم آموخت؛ سپس آنها را بر فرشتگان عرضه نمود و فرمود: «اگر راست می گوئید، از اسمای اینها به من خبر دهید.» این در حالی است که کتاب مقدس در این زمینه هیچ آموزه های ارائه نکرده است.